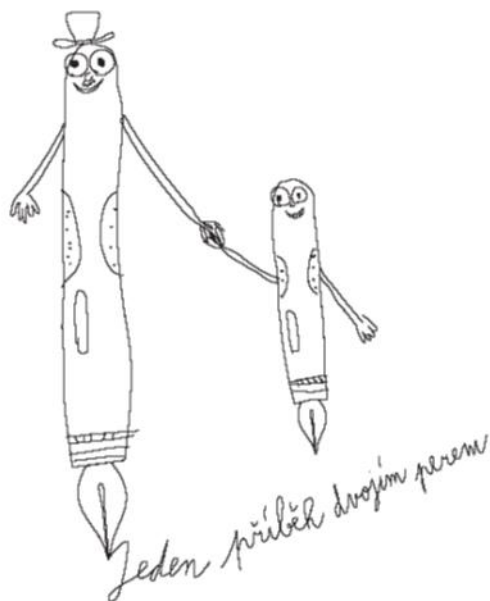

JPDP: SOUTĚŽNÍ TEXT PRO III. KATEGORII – SŠ

DVOŘÁKOVÁ, PETRA: *Já jsem hlad*. Příběh o zápasu s mentální anorexií, hledání, cestě a návratu k ženské duši. Brno (Host) 2013, s. 96.

Nehladověla jsem účelově, na truc nebo proto, abych někoho vydírala. Spíš šlo o jakési volání o pomoc právě v rovině těla. Bylo to hluboko ve mně a já to ani neměla ve své moci. Anorexie ve mně žila samostatně a nic zvnějšku ji už posilovat nemuselo.

Nesnášela jsem, když mě někdo upozorňoval, že vypadám špatně, byla jsem alergická na projevovaný soucit. Snad proto, že máma soucit vyžadovala a bez přestání si o něj svým chováním říkala. Stavěla se do role neautonomní chudinky, která potřebuje zachraňovat a litovat. Z hloubi duše se mi to hnusilo.

Svou vyhublostí jsem ale soustrastné pohledy vzbuzovala. Jednou mě kdosi potkal a s hořkostí poznamenal: „To je ale strašné, jak musí člověk vypadat, aby si ho někdo všiml!“ Já jsem ovšem neměla realistický náhled na to, jak vypadám; stále jsem si připadala tlustá, a tak jsem se domnívala, že své hladovění můžu klidně dál zatloukat, aniž by kdokoliv něco zpozoroval.